

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnimi prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo jezikovno in prevajalsko politiko [Povezava].

Odločba v zadevi 640/2011/AN - Jezikovna politika Evropske komisije glede javnih posvetovanj

Odločba

Primer 640/2011/AN - Preiskava uvedena dne 14/04/2011 - Priporočilo o 24/11/2011 - Odločba z dne 04/10/2012 - Zadevna institucija ali organ Evropska komisija (Kritična ocena) |

Pritožnik, španski odvetnik, se je evropskemu varuhu človekovih pravic pritožil, ker je Evropska komisija objavila javno posvetovanje le v angleškem jeziku.

Varuh človekovih pravic je začel preiskavo ne le o nerazpoložljivosti zadevnega posvetovanja, ki ga je navedel pritožnik, v jezikih, ki niso angleščina, temveč tudi o splošnem vprašanju jezikovne politike Komisije v zvezi s postopki javnih posvetovanj. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da je zelo malo javnih posvetovanj izdanih v vseh uradnih jezikih EU. Poleg tega ni nobenega predvidljivega jezikovnega vzorca, saj je bilo več posvetovanj, namenjenih širši javnosti, izdanih v le nekaj jezikih ali celo v samo enem. To so nepravilnosti.

Varuh človekovih pravic je Komisiji izdal osnutek priporočila in v njem opozoril, da mora vsa posvetovanja objaviti v vseh uradnih jezikih EU ali državljanom na zahtevo zagotoviti prevod. Poleg tega je predlagal, naj oblikuje jasne, objektivne in razumne smernice glede uporabe jezikov Pogodbe v javnih posvetovanjih ter o njihovi vsebini obvesti državljane.

Komisija je zavrnila prvi osnutek priporočila varuha človekovih pravic. V zvezi z drugim osnutkom je sprejela v vednost varuhova opažanja glede nedosledne uporabe uradnih jezikov in se zavezala, da si bo prizadevala za skladnejšo jezikovno politiko v zvezi z javnimi posvetovanji. Varuh človekovih pravic je menil, da Komisija osnutkov priporočil ni ustrezno izvedla. Glede na to, da je Evropski parlament ravnokar sprejel resolucijo z naslovom „Javna posvetovanja in njihova razpoložljivost v vseh jezikih EU“, ki zajema področje osnutkov priporočil varuha človekovih pravic, se mu ni zdelo primerno, da bi Parlamentu predložil posebno priporočilo. Zato je preiskavo zaključil s kritično oceno. O svoji odločitvi je obvestil Parlament, da jo bo ta lahko upošteval pri ocenjevanju odziva Komisije na njegovo resolucijo.

Uvod

1. Ta preiskava izhaja iz individualne pritožbe v zvezi s posebnim javnim posvetovanjem, ki ga je Komisija začela samo v angleščini. Vendar je pritožba varuha človekovih pravic opozorila na splošna vprašanja, na katerih temelji, in sicer jezikovno politiko Komisije v javnih posvetovanjih. To vprašanje je bilo obravnavano v resoluciji, ki jo je Evropski parlament sprejel 14. junija 2012.

Ozadje pritožbe

2. Evropska komisija je 7. oktobra 2010 objavila sporočilo [1] o zamislih za prihodnjo obdavčitev finančnega sektorja. Komisija je nato 22. februarja 2011 začela javno posvetovanje o obdavčitvi finančnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: posvetovanje). Obvestilo o posvetovanju [2] je bilo objavljeno v francoščini, angleščini in nemščini, posvetovalni dokument (v nadaljnjem besedilu: dokument) pa je bil na voljo le v angleščini [3]. Javnost je bila pozvana, naj do 19. aprila 2011 predloži pripombe na dokument.

3. Pritožnik, španski odvetnik, je 9. marca 2011 pisal Komisiji in vprašal, kdaj bo na voljo španski prevod dokumenta.

4. Komisija je 11. marca 2011 odgovorila in navedla, da je bil dokument objavljen le v angleščini zaradi „*vprašanja časa*“ in njegove tehnične narave. Komisija je pojasnila, da so Parlament, Svet in sam zahtevali, da se ocena učinka obdavčitve finančnega sektorja pripravi pred poletjem 2011, zato se je posvetovanje začelo takoj, ko bo na voljo angleška različica. Po mnenju Komisije bi prevajanje dokumentov v druge jezike povzročilo zamudo pri posvetovanju in onemogočilo oceno povratnih informacij, prejetih pred poletjem.

5. Poleg tega je Komisija navedla, da je bilo posvetovanje zaradi svoje tehnične narave usmerjeno predvsem na zainteresirane strani v finančnem sektorju. Zato je Komisija svojo objavo v angleščini opredelila kot „*samo praktično rešitev glede na okoliščine*“, vendar je pojasnila, da lahko zainteresirane strani svoje prispevke predložijo v katerem koli jeziku EU.

6. Pritožnik ni bil zadovoljen s stališčem Komisije in se je 11. marca 2011 obrnil na varuha človekovih pravic.

Predmet preiskave

7. Varuh človekovih pravic je začel preiskavo naslednjih trditev in trditev, navedenih v pritožbi.

Trditev:

Komisija ni zagotovila objave posvetovalnega dokumenta o obdavčitvi finančnega sektorja v vseh uradnih jezikih Unije.

Zahtevek:

Komisija bi morala načeloma objaviti posvetovalne dokumente v vseh uradnih jezikih Unije ali državljanom na zahtevo zagotoviti prevod.

8. Varuhinja človekovih pravic je Komisijo tudi pozvala, naj v svojem mnenju obravnava naslednja vprašanja:

(I) Ali je Komisija preučila možnost prevoda besedila posvetovanja v druge jezike Pogodbe po objavi? Če je pritrdilno, zakaj tega ni storil?

(II) Ali je Komisija preučila možnost prevoda posvetovalnega dokumenta na zahtevo državljanov? Ali je prejel kakršne koli takšne zahteve?

(III) Ali je Komisija razmislila o tem, da bi državljane obvestila, da bo sprejela prispevke v katerem koli jeziku Pogodbe? Če je pritrdilno, zakaj tega ni navedla v posvetovalnem dokumentu?

(IV) Ali je Komisija prejela prispevke k posvetovanju od širše javnosti? Če je odgovor pritrdilen, v katerem(-ih) jeziku(-ih) so bili napisani?

9. Varuh človekovih pravic je Komisijo obvestil, da bo hvaležen, če bi se lahko v mnenju Komisije izrecno sklicevali na načeli enakosti in sorazmernosti ter komentirali ustreznost členov 10(3) [4] in 11(3) [5] Pogodbe o Evropski uniji (PEU).

10. Pritožnik je v nadaljnji korespondenci, poslani varuhu človekovih pravic 18. maja 2011, navedel stališče, da bi moral varuh človekovih pravic od Komisije zahtevati informacije o svoji splošni politiki javnih posvetovanj in o tem, ali obstajajo splošne smernice v zvezi s tem, zlasti z jezikovnega vidika. Varuhinja človekovih pravic je menila, da te zadeve spadajo v obseg preiskave, kot je bilo že napovedano pritožniku in Komisiji.

Preiskava

11. Varuhinja človekovih pravic je 14. aprila 2011 Komisijo zaprosila za mnenje o navedenih vprašanjih.

12. Pritožnik je 19. aprila, 13., 18. in 27. maja, 17., 20. in 23. junija 2011 varuhu človekovih pravic poslal dodatno korespondenco, v kateri je navedel primere drugih javnih posvetovanj, ki jih je medtem začela Komisija, v različnih jezikovnih kombinacijah.

13. Komisija je 15. julija 2011 predložila svoje mnenje v angleščini, 1. avgusta 2011 pa je

varuhu človekovih pravic zagotovila prevod v jezik pritožbe, to je v španščino. Varuh človekovih pravic je 2. avgusta posredoval španski prevod pritožniku in ga pozval, naj v zvezi z njim predloži pripombe. Pritožnik je to storil še isti dan.

14. Varuhinja človekovih pravic je 24. novembra 2011 Komisiji predložila osnutek priporočila. Komisija je 27. marca 2012 predložila podrobno mnenje o osnutku priporočila varuha človekovih pravic. Pritožnik je 3. aprila 2012 predložil pripombe na podrobno mnenje Komisije.

Analiza in sklepi varuha človekovih pravic

A. Zavrnitev neobjave posvetovalnega dokumenta v vseh uradnih jezikih Unije in trditev, da bi morala Komisija praviloma objaviti posvetovalne dokumente v vseh navedenih jezikih ali na zahtevo zagotoviti prevode državljanom

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

15. Po navedbah pritožnika je Komisija s tem, ko je dokument objavila samo v angleščini, kršila lastno izjavo o upravljanju iz leta 2007 [6], zlasti četrto točko, v kateri je navedeno: „Komisija je zavezana k odprtemu delovanju. Prizadeva si aktivno komunicirati o tem, kaj počne in o odločitvah, ki jih sprejema. Pred uvedbo zakonodaje in politik se mora Komisija obširno posvetovati: kakovost politike EU je odvisna od zagotavljanja široke udeležbe državljanov, organizacij civilne družbe in vseh zainteresiranih strani v celotni verigi politik. Komisija je zavezana vključujočemu pristopu pri oblikovanju in izvajanju politik ter je odobrila sklop notranjih minimalnih standardov za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi.“ V luči te izjave Komisije je pritožnik menil, da bi se bilo treba o politikah, ki zadevajo vse državljane, posvetovati z vsemi državljani in v vseh uradnih jezikih EU.

16. Pritožnik je menil tudi, da je Komisija kršila načela odprtosti, preglednosti, dobrega upravljanja in nediskriminacije ter da je omejila udeležbo državljanov. Pritožnik je navedel primer še enega javnega posvetovanja Komisije o zeleni knjigi o DDV [7]. Zadnje posvetovanje je bilo namenjeno praktično isti ciljni skupini kot posvetovanje. Vendar so bili dokumenti v zvezi z njim na voljo v vseh jezikih Pogodbe.

17. Poleg tega je pritožnik menil, da razlogi, ki jih je Komisija navedla za objavo posvetovanja izključno v angleščini, niso utemeljeni. Ocene učinka bi bilo treba načrtovati dovolj zgodaj, da bodo čim širše, odprte in pregledne. Ni sprejemljivo, da se Komisija sklicuje na „praktične rešitve“, ki so v nasprotju z načeloma odprtosti in preglednosti. Nazadnje, tudi dejstvo, da ima posvetovanje „tehnično naravo“, ni ustrezna utemeljitev, saj je namen posvetovanja dejansko politični (pregled obdavčitve finančnih transakcij) in bo sčasoma vplival na potrošnike finančnih produktov.

18. V nadaljnji korespondenci je pritožnik obvestil varuha človekovih pravic o več novih javnih posvetovanjih, ki jih je Komisija začela o različnih temah. Pritožnik se je skliceval zlasti na javna posvetovanja o: (I) revizijo smernic o javnem financiranju širokopasovnih omrežij [8] ; (II) reforma upravljanja podjetij [9] ; (III) najboljše prakse za sodelovanje med nacionalnimi organi EU, pristojnimi za konkurenco, na področju združitve [10] ; (IV) zmanjšanje uporabe plastičnih vrečk [11] ; (v) mala in srednja podjetja [12] ; (vi) ribolovne možnosti [13] ; (VII) obveznosti poročanja o državni pomoči [14] ; (VIII) prosto gibanje delavcev [15] ; (IX) ocena državne pomoči za avdiovizualna dela [16] ; in (x) Direktivo o poklicnih kvalifikacijah [17] .

19. Pritožnik je posebej poudaril dejstvo, da jeziki, ki jih uporablja Komisija, niso bili enaki v vseh primerih [18] . Navedel je, da primeri, ki so bili podani varuhu človekovih pravic, kažejo *„napačno in samovoljno politiko Komisije v zvezi z javnimi posvetovanji, ki postavlja pod vprašaj načela odprtosti, preglednosti, dobrega upravljanja in nediskriminacije ter ogroža načela odprtosti, preglednosti, dobrega upravljanja in nediskriminacije“*. Pritožnik meni, da je to pokazalo, da Komisija v posvetovalnih postopkih nima niti politike niti jasnih smernic o jezikovnih zadevah.

20. Pritožnik je trdil (i) da imajo vsi državljani EU pravico sodelovati v javnih politikah, ki jih predvideva Komisija, in (ii) da državljani te pravice ne morejo uveljavljati, razen če imajo *„učinkovito znanje o posvetovanju“*. To ni mogoče, če so posvetovanja na voljo samo v enem jeziku ali v nekaj jezikih. Izjeme od splošnega načela, da je treba vsa posvetovanja objaviti v vseh jezikih EU, je treba razlagati in uporabljati strogo. Protislovno je trditi, da je javno posvetovanje usmerjeno v *„javnost“* in da je hkrati na voljo le v enem jeziku.

21. Komisija je v svojem mnenju priznala, da *„jezikovna ovira lahko pomeni oviro za državljane, da sodelujejo v njenih javnih posvetovanjih“*. „Komisija je zavezana večjezičnosti v zvezi z javnimi posvetovanji in si nenehno prizadeva za izboljšanje razmer na tem področju. Vendar je ta cilj mogoče doseči le *„v mejah razpoložljivih sredstev“* in v nekaterih primerih *„v določenih časovnih omejitvah“*. Komisija se je sklicevala na svoje sporočilo o javnih posvetovanjih [19] in navedla, da po njenem mnenju v zadostni meri odraža načeli enakosti in sorazmernosti ter člena 10(3) in 11(3) PEU. To sporočilo ne vsebuje zahteve, da je treba posvetovalne dokumente prevesti v vse uradne jezike Unije.

22. Kar zadeva posvetovanje, je bila njegova tema objavljena na spletni strani *Vaš glas v Evropi* [20] v vseh uradnih jezikih EU. Vabilo k oddaji prispevkov je bilo objavljeno tudi v vseh uradnih jezikih EU. To je zadostovalo za navedbo, da so prijave v vseh uradnih jezikih EU dobrodošle. Poleg tega je stran za posvetovanje na voljo v angleščini, francoščini in nemščini.

23. Vendar je bil sam posvetovalni dokument zaradi časovnih omejitev objavljen samo v angleščini. Vprašanje obdavčitve finančnega sektorja je zelo pomembna prednostna naloga na dnevnem redu evropskih institucij. Komisija se je v svojem sporočilu o obdavčevanju finančnega sektorja zavezala, da bo do poletja 2011 izvedla celovito oceno učinka, v okviru katere se je začelo posvetovanje. Zaradi osem tedenskega posvetovalnega obdobja je bil objavljen takoj po dogovoru o angleškem besedilu.

- 24.** Prevod dokumenta v vse uradne jezike Unije bi znatno upočasnil njegovo objavo in onemogočil dokončanje ocene učinka do poletja. To je tudi razlog, zakaj dokument ni bil preveden na zahtevo posameznih državljanov.
- 25.** Glede na navedeno se je za praktično rešitev štela le objava v angleščini, pri čemer je treba upoštevati, da lahko zainteresirane strani svoje prispevke predložijo v svojem jeziku EU. Komisija je prejela prispevke v drugih jezikih, kot so španščina, francoščina, nemščina in portugalščina. Vsi prispevki so bili obdelani enakopravno in so se enako odražali v analizi posvetovanja. Diskriminacije na jezikovni podlagi ni bilo.
- 26.** Pritožnik je v svojih pripombah navedel, da je vztrajal pri svojem prvotnem stališču, in navedel, da so razlogi, na katere se sklicuje Komisija, nesprejemljivi. Pritožnik je menil, da je absurdno pričakovati, da se bodo državljani na javna posvetovanja odzvali v katerem koli uradnem jeziku EU, če prej niso mogli prebrati ali razumeti ustreznega posvetovalnega dokumenta v svojem jeziku. Pritožnik se prav tako ni strinjal s stališčem Komisije, da Pogodba ne nalaga obveznosti prevajanja posvetovalnih dokumentov v vse jezike EU. Po njegovem mnenju gre za napačno razlago, ki ne upošteva temeljne pravice do sodelovanja javnosti v zadevah Unije.
- 27.** Poleg tega je pritožnik poudaril, da se je mnenje Komisije nanašalo le na konkretno posvetovanje o obdavčitvi finančnih transakcij, vendar ni odgovorilo na „*vprašanja varuha človekovih pravic v zvezi z javnimi posvetovanji na splošno*.“ Ugotovil je, da je jezikovna politika Komisije, kot kažejo primeri, ki jih je varuh človekovih pravic navedel v njegovi nadaljnji korespondenci, zelo omejevalna, omejuje temeljno pravico državljanov do sodelovanja v javnih zadevah Unije in je očitno diskriminatorna. Pritožnik meni, da politika Komisije pomeni sistemsko nepravilnost.

Ocena varuha človekovih pravic, na podlagi katere je bil pripravljen osnutek priporočil

a) V zvezi s posvetovanjem

- 28.** Varuhinja človekovih pravic že dolgo meni, da bi bilo v primeru zunanje komunikacije evropskih institucij z državljani idealno, da se gradivo, namenjeno za te namene, objavi v vseh uradnih jezikih. Da bi bila ta zunanja komunikacija učinkovita, morajo državljani razumeti informacije, ki so jim jih posredovale institucije [21] .
- 29.** Kadar pa je „*zunanja komunikacija*“ sredstvo , ki evropskim državljanom omogoča sodelovanje v postopku odločanja, večjezičnost postane bistveni pogoj za učinkovito uveljavljanje demokratične pravice državljanov do obveščenosti o zadevah in vprašanjih, ki bi lahko privedla do zakonodajnih ukrepov. Kot je pravilno poudaril pritožnik, ni razumno pričakovati, da bodo evropski državljani sodelovali v posvetovanju, katerega vsebine morda

sploh ne razumejo.

30. Glede na to, da je, kot je navedla Komisija, obdavčitev finančnega sektorja najpomembnejša prednostna naloga vseh institucij Unije, bi bilo zaželeno zagotoviti čim širšo udeležbo javnosti, da bi se upravičil postopek posvetovanja. Poleg tega, kot je poudaril pritožnik, je bila tema kljub „*tehničnemu*“ značaju v neposrednem interesu velikih sektorjev družbe, saj bodo morebitne davke na finančne transakcije najverjetneje prevladali finančni subjekti na potrošnike v obliki bančnih stroškov ali drugih dajatev.

31. V obravnavanem primeru so se vsi državljani Unije dejansko lahko prepričali, da je Komisija začela posvetovanje o obdavčitvi finančnega sektorja, katerega rok je bil 19. april 2011. Kot je navedla Komisija in je varuh človekovih pravic lahko preveril, spletno mesto *Vaš glas v Evropi* v 23 uradnih jezikih Unije dejansko vsebuje seznam naslovov vseh začetih posvetovanj, vključno s tistim, ki se nanaša na predmet te pritožbe. Glede na to, da je bila stran za posvetovanje na voljo le v teh treh jezikih, so lahko samo državljani EU, ki so govorili angleško, francosko ali nemško, dobili dodatne informacije, na primer o tem, kako predložiti svoje prispevke. Poleg tega, ker je bil posvetovalni dokument sestavljen samo v angleščini, so se lahko le državljani EU, ki so govorili angleško, dejansko seznanili z dejansko vsebino posvetovanja, njegovo utemeljitvijo, nastalimi težavami in predvidenimi ukrepi.

32. Zato ni mogoče zanikati, da bi lahko le omejeno število državljanov EU dejansko uresničevalo svojo pravico „*sodelovati v demokratičnem življenju Unije*“, kot je določeno v členu 10(3) PEU. Zato so bila „*obširna posvetovanja*“, ki jih zahteva člen 11(3) PEU, omejena na angleško govoreče „*zadevne stranke*“. Dravljanji, ki niso angleško govoreči, so bili torej *ab initio* izključeni iz te demokratične vaje.

33. Komisija je v svojem mnenju navedla, da je prejela prispevke v drugih jezikih kot v angleščini, in sicer v španščini, francoščini, nemščini in portugalsščini. Čeprav ta izjava ne odgovarja natančno na drugi del vprašanja varuha človekovih pravic (iv), in sicer, v katerem je Komisija prejela prispevke splošne javnosti v jezikih Pogodbe, pa tudi ne zadostuje, da se dokaže, da so posamezni državljani dejansko prispevali k posvetovanju, ne glede na to, da ni bil objavljen v njihovem jeziku.

34. Po eni strani ni mogoče ugotoviti, koliko državljanov je bilo dejansko odvrnjenih od predložitve prispevkov, ker dokument ni bil na voljo v njihovem jeziku. Po drugi strani pa je bilo v skladu z raziskavo varuhinje človekovih pravic [22] od skupno 16 prispevkov državljanov k temu posvetovanju 11 v angleščini (približno 70 %), ostale pa v francoščini ali nemščini, tj. v jezikih, v katerih so bile na spletni strani posvetovanja zagotovljene nekatere dodatne informacije. Zdi se, da noben prispevek, ki ga je prejela širša javnost, ni v drugih jezikih, ki jih navaja Komisija. Poleg tega je varuhinja človekovih pravic prebrala več prispevkov k posvetovanju in ugotovila, da so nekateri sodelujoči izrazili nestrinjanje z odločitvijo Komisije, da objavi posvetovalni dokument samo v angleščini.

35. Po mnenju varuha človekovih pravic to kaže, da se tudi kadar državljani EU lahko učinkovito sodelujejo v posvetovanju, jezikovne omejitve še vedno dojemajo kot neenako

obravnavanje tistih, ki ne govorijo jezika, ki ga je Komisija izbrala za posvetovanje. Komisija je v svojem mnenju sama priznala, da lahko jezikovna ovira dejansko pomeni oviro za pravico državljanov do sodelovanja v njenih javnih posvetovanjih.

36. Sodišče prve stopnje (zdaj Splošno sodišče) je v točki 82 sodbe *Kik* [23] razsodilo, da za sklicevanja iz Pogodbe v zvezi z uporabo jezikov ni mogoče šteti, da dokazujejo splošno načelo prava Unije, ki vsakemu državljanu daje pravico, da ima v vseh okoliščinah različico vsega, kar bi lahko vplivalo na njegove interese, sestavljeno v njegovem jeziku [24]. Iz tega izhaja, da lahko obstajajo okoliščine, v katerih te pravice ni mogoče uporabiti. Vendar bi morale biti vsakokrat omejene in upravičene [25]. Z drugimi besedami, neenako obravnavanje je dovoljeno, če zanj obstaja razumna in objektivna utemeljitev. V obravnavanem primeru se je Komisija sklicevala na (a) tehnično naravo posvetovanja; in (b) nujnost kot razlog za objavo dokumenta samo v angleščini. Zato se postavlja vprašanje, ali razlogi, ki jih je navedla Komisija, zadostujejo za utemeljitev jezikovnih omejitev v obravnavani zadevi.

37. Kar zadeva tehnično naravo posvetovanja, je varuh človekovih pravic ugotovil, da je Komisija ta vidik omenila v odgovoru pritožniku z dne 11. marca 2011, vendar ga v svojem mnenju ni ponovila. Zato je varuh človekovih pravic menil, da je Komisija opustila to trditev in se o njej ni izrekla.

38. Komisija je v svojem mnenju opozorila na „razpoložljiva sredstva“, ki omejujejo njena prizadevanja za izboljšanje večjezičnosti v javnih posvetovanjih. Varuh človekovih pravic je menil, da ti ohlapni izrazi ne zadostujejo za utemeljitev morebitnih finančnih omejitev Komisije pri uporabi načela večjezičnosti v tem primeru.

39. Ker se je Komisija sklicevala na nujne razloge, da bi podprla svoje stališče, je varuh človekovih pravic menil, da ti preudarki ne morejo zadostovati za to, da se Komisiji omogoči, da v celoti ne upošteva ciljev sodelovanja in preglednosti, določenih v členu 10(3) PEU v povezavi s členom 11(3) PEU, razen če bi bile težave, s katerimi bi se soočila s polnim učinkom teh določb, nepremostljive. Po mnenju varuha človekovih pravic ni bilo ugotovljeno, da je tako. V vsakem primeru, tudi če bi bilo tako, je razlog Komisije, da v nobeni fazi postopka posvetovanja ničesar ne prevaja v noben jezik, očitno nesorazmeren.

40. Čeprav je bila objava dokumenta nujna in jo je bilo treba dokončati takoj, ko je bil dosežen dogovor o angleškem besedilu, kar je trditev, da varuh človekovih pravic ni izpodbijal, bi lahko Komisija še vedno zagotovila, da bi lahko v njem sodelovali državljani, ki niso angleško govoreči. Zlasti bi lahko Komisija državljanom zagotovila vsaj prevod bistvenih delov posvetovalnega dokumenta v vse jezike Pogodbe, tudi po objavi, vendar v zadostnem roku, ki bi jim omogočal pošiljanje odgovorov. Komisija bi lahko zagotovila vsaj osnovne informacije, ki so na voljo na spletni strani Posvetovanje v angleščini, francoščini in nemščini, v vseh jezikih Pogodbe. Druga rešitev bi bila, da se državljanom na zahtevo zagotovi prevod.

41. Če bi uporabila katero koli od teh sredstev, bi se Komisija lahko izognila zamudam pri začetku posvetovanja, saj bi bil prevod zagotovljen *naknadno*. Poleg tega bi prevodi na zahtevo čim bolj zmanjšali potrebna prizadevanja v smislu stroškov in človeških virov, saj bi bili

zagotovljeni le v tiste jezike, za katere je bila vložena zahteva. Po mnenju Komisije se ne zdi, da bi upoštevala katero koli od teh možnosti. Nasprotno, Komisija je v odgovoru na prvi del vprašanja varuhinje človekovih pravic (ii) navedla, da „*obžalovanje ni bilo prevedeno na zahtevo*“ zaradi zgoraj navedenih časovnih omejitev. Žal Komisija ni pojasnila, kot je zahtevala varuhinja človekovih pravic, ali je dejansko prejela kakršne koli zahteve za prevod.

42. Poleg tega varuh človekovih pravic ni dvomil, da je objava dokumenta v angleščini samo samodejno izključila znatno število potencialnih udeležencev posvetovanja, saj ga niso razumeli. To bi lahko bilo diskriminatorno. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da Komisija v svojem mnenju ni obravnavala pritožnikovega argumenta v zvezi s tem. Namesto tega se je Komisija omejila na ugotovitev, da ni bilo diskriminacije med prispevki na jezikovni podlagi. Vendar predmet te pritožbe ni bila domnevna diskriminacija prispevkov, temveč potencialnih prispevajočih, v zelo zgodnji fazi postopka posvetovanja.

43. Po mnenju varuha človekovih pravic zgoraj navedeno področje uporabe kaže, da je Komisija (i) neupravičeno in (ii) nesorazmerno omejila pravico državljanov, ki niso angleško govoreči, do posvetovanja. To je bil primer nepravilnosti.

44. Glede na to, da je bilo posvetovanje do zaključka preiskave te pritožbe že zaključeno, varuh človekovih pravic ni mogel več iskati rešitve, ki bi odpravila zgoraj navedeni primer nepravilnosti in bi pritožnika zadovoljila v skladu s členom 3(5) statuta varuha človekovih pravic [26]. Ker pa je imelo splošno vprašanje, na katerem temelji obravnavana pritožba, jasne splošne posledice in bi ga bilo zato mogoče odpraviti v prihodnosti, je varuh človekovih pravic pripravil prvi osnutek priporočila, ki je povzet v nadaljevanju.

b) V zvezi s splošno jezikovno prakso v posvetovalnih postopkih

45. Varuh človekovih pravic je na začetku opozoril, da Lizbonska pogodba krepi pravico državljanov in združenj do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije [27]. Poleg tega zahteva, da institucije Unije vzdržujejo odprt, pregleden in reden dialog s predstavniškimi organizacijami in civilno družbo. Vzpostavitev „*rednega dialoga*“ po mnenju varuha človekovih pravic pomeni, da se s civilno družbo začne resnična razprava o politiki. Prvi korak v ta namen je obveščanje in posvetovanje z njimi v zvezi z morebitnimi pobudami. Prav v tej fazi je Komisija pozvana, naj s svojimi javnimi posvetovanji igra ključno vlogo.

46. Samoumevno je, da je večjezičnost hkrati sredstvo, ki Komisiji omogoča, da v svoja javna posvetovanja vključi čim več državljanov, ter jamstvo, da lahko civilna družba kot celota nadzoruje skladnost in preglednost dejavnosti Unije.

47. Čeprav Komisija na podlagi splošne vsebine mnenja Komisije ni zagotovila jasnega in natančnega odgovora na trditev iz preiskave varuha človekovih pravic, je varuh človekovih pravic sklepal, da se po njenem mnenju načelo večjezičnosti v javnih posvetovanjih uporablja glede na „*razpoložljiva sredstva*“ in „*časovne omejitve*“. Vendar pa niti vsebina mnenja Komisije niti primeri javnih posvetovanj, ki jih je varuh človekovih pravic analiziral med to

preiskavo, ne pojasnjujejo (i) okoliščin, v katerih je mogoče uporabiti te domnevne izjeme; in, kar je še pomembneje, (ii) razpoložljiva jamstva za državljane.

48. Prvič, varuhinja človekovih pravic je menila, da izjava Komisije, da sporočilo o posvetovanjih (a) „*v zadostni meri odraža načeli enakosti in sorazmernosti ter ustrezna člena 10(3) in 11(3) Pogodbe o Evropski uniji*“, in (b) ne zahteva objave posvetovalnih dokumentov v vseh jezikih Pogodbe, je skrajno razočaranje.

49. Po eni strani je težko razumeti, kako je mogoče šteti, da so navedena načela in členi upoštevani v zvezi z vprašanjem, ki v sporočilu sploh ni omenjeno.

50. Po drugi strani dejstvo, da sporočilo ne vsebuje določb v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo pri javnih posvetovanjih, vsekakor ne pomeni, da je zadeva odveč. Posledica tega je, da bistveni vidiki posvetovalnega postopka v navedenem sporočilu niso ustrezno upoštevani, čeprav bi morali biti.

51. Drugič, varuhinja človekovih pravic bi lahko ugotovila, da portal *Vaš glas v Evropi*, ki je „*enotna točka dostopa Evropske komisije do najrazličnejših posvetovanj, razprav in drugih orodij*“, ki državljanom omogoča, da „*imajo dejavno vlogo v evropskem procesu oblikovanja politik*“, ne vsebuje popolnih pojasnil o tem, zakaj dokumenti o posvetovanju niso na voljo v vseh uradnih jezikih EU.

52. Čeprav je res, da domača stran vsebuje razdelek z naslovom „[Zakaj nekatere informacije niso v mojem jeziku? \[Povezava\]](#)“, edino sklicevanje na posvetovanja navaja, da „*natančneje, posvetovalni dokumenti, namenjeni specializiranemu občinstvu, niso nujno objavljeni v vseh jezikih. Odgovori so sprejemljivi v vseh jezikih EU, razen če je v samih posvetovalnih dokumentih izrecno navedeno drugače.*“ Preostala pojasnila, ki so na voljo prek povezave na pogosto zastavljena vprašanja v zvezi s portalom Europa [28], so splošna in se nanašajo predvsem na jezik informacij na tej spletni strani. Vendar niso predložene nobene posebne informacije v zvezi s posvetovanji.

53. Varuh človekovih pravic je zato dvomil, da ima Komisija jasno jezikovno politiko v zvezi z javnimi posvetovanji. Ta dvom so okrepili primeri posvetovanja, ki jih je pritožnik navedel v svoji nadaljnji korespondenci z varuhom človekovih pravic. Ti primeri kažejo, da Komisija v svojih javnih posvetovanjih uporablja različne jezikovne kombinacije, ki ne sledijo nujno predvidljivemu vzorcu.

54. Čeprav je tema (tj. naslov) posvetovanja vedno na voljo v vseh jezikih EU na portalu *Your Voice in Europe*, je samo ena od 11 spletnih strani za posvetovanje, ki jih je zagotovil pritožnik, na voljo v vseh jezikih Pogodbe (tj. na strani o korporativnem upravljanju). Kar zadeva ostalo, so tri na voljo v angleščini, francoščini in nemščini (tj. posvetovanja o prihodnosti DDV, prostem gibanju delavcev in poklicnih kvalifikacijah), sedem pa samo v angleščini. Ta položaj očitno ni v skladu z uveljavljenim stališčem varuha človekovih pravic [29], da dobro upravljanje zahteva, da institucije, organi, uradi in agencije EU, kolikor je to mogoče, državljanom zagotovijo informacije v svojem jeziku.

55. Poleg tega ni jasno, ali so v omejenem številu jezikov EU objavljena samo posebej usmerjena posvetovanja, kot je navedeno na portalu *Vaš glas v Evropi*. Posvetovalni dokument o prostem gibanju delavcev je bil na primer na voljo le v angleščini, čeprav se je nanašal na temeljni vidik državljanstva EU, kar je vplivalo na vse državljane EU. Podobno je bilo posvetovanje o zmanjšanju uporabe plastičnih vrečk, ki je bilo posebej usmerjeno v „javnost“ in h kateremu je bilo očitno, da bi veliko državljanov prispevalo k zadevni temi „zdrav razum“, objavljeno le v angleščini. Enako se je zgodilo s posvetovanjem v zvezi z malimi in srednjimi podjetji, medtem ko je bil posvetovalni dokument o javnem financiranju širokopasovnih omrežij, katerega ciljna skupina je bila sestavljena iz *držav članic EU, javnih organov, operaterjev elektronskih komunikacij, vlagateljev v širokopasovna omrežja*, objavljen v vseh jezikih EU.

56. Varuhinja človekovih pravic je zato sklenila, da merila, ki jih Komisija uporablja za zmanjšanje števila jezikov EU, v katerih objavlja svoja javna posvetovanja, niso jasna.

57. Iz tega sledi, da v zvezi s politiko javnega posvetovanja Komisije ponovne izjeme od načel demokratične udeležbe državljanov v postopku odločanja in širokega posvetovanja Komisije iz členov 10(3) in 11(3) PEU niso bile objektivne, utemeljene in sorazmerne. To je bil primer nepravilnosti.

58. Glede na to, da je naloga Komisije, da odpravi nepravilnost, ki jo je ugotovil varuh človekovih pravic in ki vpliva na državljane na splošno, je varuh človekovih pravic pripravil drugi osnutek priporočila, ki je povzet v nadaljevanju.

Osnutek priporočil varuha človekovih pravic je bil naslednji:

„ 1. Komisija bi morala načeloma objaviti posvetovalne dokumente v vseh uradnih jezikih Unije ali državljanom na zahtevo zagotoviti prevod. Pri tem bi morala Komisija upoštevati, da je Lizbonska pogodba posebno pozornost namenila pravici civilne družbe do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije.

2. Poleg tega bi morala Komisija pripraviti jasne, objektivne in razumne smernice v zvezi z uporabo jezikov Pogodbe v svojih javnih posvetovanjih, pri čemer bi morala upoštevati, da mora biti vsaka omejitev načel demokratične udeležbe državljanov v postopku odločanja in širokega posvetovanja Komisije iz členov 10(3) in 11(3) PEU upravičena in sorazmerna. Te smernice bi morale biti javne in lahko dostopne. Komisija bi jih lahko vključila med svoja odlična splošna načela in minimalne standarde za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi ali vsaj na spletišču *Vaš glas v Evropi*.

Argumenti, predloženi varuhu človekovih pravic po osnutku njegovih priporočil

Podrobno mnenje Komisije

59. Komisija je v svojem podrobnem mnenju o osnutku priporočil navedla, da mora glede na pomen in nujnost različnih dejavnosti ter razpoložljivih proračunskih in človeških virov dati prednost svoji prevajalski dejavnosti. Proračun za prevajanje je zamrznjen in bo verjetno ostal. Ko so pravne obveznosti, kot je prevajanje zakonodajnih besedil, izpolnjene, Komisija svojo prevajalsko dejavnost še naprej uvršča med konkurenčne potrebe, da bi kar najbolje izkoristila razpoložljiva sredstva. Čeprav niti Pogodbi niti Uredba št. 1/1958 [30] o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, nista določili pravne obveznosti prevajanja vseh javnih listin, je Komisija sprejela politično odločitev za povečanje preglednosti in izboljšanje oblikovanja politik s prevajanjem „*velikega dela svojega dela, ki presega zakonodajno področje*“.

60. Sporočilo Komisije o javnih posvetovanjih razlikuje med posvetovanji, ki jih je Komisija začela pred sprejetjem zakonodajnega predloga, ter poznejšim formaliziranim in obveznim postopkom odločanja v skladu s Pogodbama. Sodišče je samo razsodilo, da v pravu Unije ni splošnega načela, v skladu s katerim bi moral imeti vsak državljan različico dokumenta, ki bi ga lahko v vseh okoliščinah prevedel v njegov jezik. Poleg tega objava posvetovanja ne pomeni „*pošiljanja*“ dokumenta državljanom v smislu člena 3 Uredbe 1/1958. Državljeni imajo kljub temu pravico, da svoje prispevke predložijo v katerem koli uradnem jeziku.

61. Podobno velja za informacije, objavljene na spletni strani Komisije. Komisija poskuša take informacije dati na voljo v čim več jezikih, hkrati pa vzpostavlja ravnovesje med stroški in koristmi takih prevodov, katerih zagotavljanje presega njene pravne obveznosti. Izbira jezika je odvisna od različnih dejavnikov, kot so narava informacij, nujnost, ustreznost in ciljno občinstvo. Sporočilo Komisije o javnih posvetovanjih že določa, da bi morala biti uporabljena metoda in obseg posvetovanja sorazmerna z njegovim učinkom in posebnimi omejitvami.

62. V zvezi s predlogom varuhinje človekovih pravic, da se na zahtevo zagotovi prevod prevodov, je Komisija menila, da prevajanje posvetovalnih dokumentov, namenjenih širšemu občinstvu, na zahtevo enega samega državljana ne bi bilo učinkovito ali gospodarno. Poleg tega bi to pomenilo, da je treba dati prednost določenemu jeziku pred drugim. Izbira jezika pripada instituciji in se določi na podlagi številnih dejavnikov, povezanih s posvetovanjem. To ne more biti odvisno od posameznih zahtev. Poleg tega Komisija pripravlja novo storitev strojnega prevajanja, ki bi lahko od konca leta 2013 prispevala k storitvam, ki jih Komisija ponuja ali podpira državljanom in državam članicam.

63. Skratka, Komisija je menila, da njena sedanja prevajalska politika nikakor ne omejuje pravice državljanov do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije, ki temeljijo na Pogodbi. Državljeni imajo enak dostop do postopka odločanja, saj so predlogi Komisije objavljeni v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih. Interni pripravljalni dokumenti so na voljo Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom v jezikovni različici, ki jo uporablja Komisija. Kar zadeva pravico do obsežnih posvetovanj, se PEU nanaša na „*zadevne strani*“, kar je namerno omejujoč izraz, ki Komisiji omogoča, da vseh svojih posvetovanj ne naslovi na vse državljane. Nazadnje, preglednost dostopa javnosti do dokumentov deluje enako, to pomeni, da je vedno omogočen dostop do obstoječih jezikovnih različic zahtevanih dokumentov.

64. Komisija se je kljub temu seznanila z ugotovitvami varuha človekovih pravic o nedoslednostih pri uporabi uradnih jezikov v svojih javnih posvetovanjih. Za izboljšanje tega stanja se je Komisija zavezala, da si bo prizadevala za bolj usklajeno jezikovno politiko v skladu s prednostnimi nalogami, določenimi v Sporočilu o prevodih [31] .

Pripombe pritožnika

65. Pritožnik je v svojih pripombah na podrobno mnenje Komisije opozoril na demokratična načela iz členov 9 [32] , 10(3) in 11(3) PEU ter navedel, da zgolj gospodarski razlogi Komisiji ne omogočajo odstopanja od njih. Če bi bil denar problem, bi Komisija lahko razmislila o odpravi morebitnih nepotrebnih stroškov.

Ocena varuha človekovih pravic po osnutku priporočil

66. Varuh človekovih pravic je skrbno prebral podrobno mnenje Komisije, vendar s svojimi argumenti še vedno ni prepričan. Varuhinja človekovih pravic se strinja s Komisijo, da je objava zakonodajnih predlogov v vseh jezikih potrebna, da se državljanom omogoči uveljavljanje njihove „*pravice do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije*“ (člen 10(3) PEU). Vendar varuh človekovih pravic ne more sprejeti, da taka objava zadostuje za zagotovitev te pravice. Nasprotno, v predhodni fazi, to je, ko Komisija še ni oblikovala mnenja in njeni predlogi še niso bili sprejeti kot taki, bi bilo treba državljane pozvati, naj sodelujejo in izrazijo svoja stališča glede prihodnje zakonodaje in s tem vplivajo na odločanje v EU. Pravo EU in pravice, ki jih podeljuje državljanom EU, niso mišljene kot mrtvo pismo. Težko si je predstavljati, kako bi lahko državljani dejansko uživali pravico, ki jo zagotavlja Pogodba, in imeli neposredno besedo pri zadevah Unije, če se bodo s stališčem Komisije seznanili šele, ko bo to vzpostavljeno in se je začel formalni zakonodajni postopek. To je do neke mere mogoče za dobro financirane lobistične organizacije, ki zastopajo posebne interesne skupine, vendar ne za veliko večino navadnih državljanov.

67. Varuha človekovih pravic tudi ne prepričajo sklicevanja Komisije na njene pravne obveznosti v zvezi s tem. Varuhinja človekovih pravic priznava, da se člen 11(3) PEU dejansko nanaša na posvetovanja z „*zadevnimi strankami*“ in da se v nekaterih okoliščinah ta izraz nanaša na posebne skupine in ne na vse državljane. Vendar so, kot je navedeno v osnutku priporočil varuha človekovih pravic (glej odstavek 55 zgoraj), v nekaterih javnih posvetovanjih „zadevne strani“ po mnenju Komisije evropski državljani na splošno. Tudi takšna posvetovanja so včasih objavljena samo v enem uradnem jeziku ali le v nekaj uradnih jezikih.

68. Poleg tega se po mnenju varuha človekovih pravic posebne zahteve iz člena 11(3) ne bi smele razumeti, kot da omejujejo splošnejše določbe naslova II PEU, zlasti člene 9, 10(3) in 11(1), ki jasno izražajo namero, da se okrepi demokracija in sodelovanje javnosti v zadevah Unije. Obveznost Komisije, da vsem državljanom omogoči, da se seznani z vsebinami javnih posvetovanj, torej izhaja neposredno iz demokratičnih načel, na katerih temelji Unija.

69. S tega vidika poleg tega omejitve glede virov in proračunskih *sredstev* ne morejo upravičiti sistematičnega bremena za državljane, da plačajo za prevod posvetovalnih dokumentov, če želijo sodelovati v demokratičnem življenju Unije prek javnih posvetovanj Komisije. Varuh človekovih pravic zato vztraja pri svojem stališču, kot je izraženo v osnutku priporočil, **da „mora Komisija zagotoviti, da bodo vsi evropski državljani lahko razumeli svoja javna posvetovanja, ki bi morala biti načeloma objavljena v vseh uradnih jezikih“**.

70. Glede na navedeno varuhinja človekovih pravic z obžalovanjem ugotavlja, da Komisija (i) ni pokazala dejanske pripravljenosti zagotoviti, da bodo vsi **evropski državljani lahko razumeli njena javna posvetovanja, ki bi morala biti načeloma objavljena v vseh jezikih Pogodbe**, niti (ii) ni predložila prepričljive in sprejemljive utemeljitve za omejitev uporabe jezikov Pogodbe v svojih posvetovalnih postopkih. Komisija tako nadaljuje primere nepravilnosti, ki so bili ugotovljeni v odstavkih 43 in 57 osnutka predloga priporočila varuha človekovih pravic.

71. Glede na to, da je pravica državljanov do sodelovanja v zadevah Evropske unije bistven vidik demokratičnega delovanja Unije, njene odprtosti in preglednosti ter nazadnje evropskega državljanstva kot takega, bi varuh človekovih pravic menil, da je v tem primeru potrebno posebno poročilo Evropskemu parlamentu v skladu s členom 3(6) njegovega statuta [33]. Vendar varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da je Evropski parlament 14. junija 2012 sprejel resolucijo o „*javnih posvetovanjih in njihovi razpoložljivosti v vseh jezikih EU*“ [34], v točki 2 katere poziva *Komisijo, naj zagotovi, da se bo pravica vsakega državljana EU, da se obrne na institucije EU v katerem koli uradnem jeziku EU, v celoti spoštovala in izvajala z zagotavljanjem, da so javna posvetovanja na voljo v vseh uradnih jezikih EU, da se vsa posvetovanja obravnavajo enako in da med posvetovanji ni jezikovne diskriminacije*. V teh okoliščinah se zdi, da posebno poročilo v obravnavani zadevi ni potrebno.

74. Varuh človekovih pravic zato zaključi preiskavo te pritožbe s kritično pripombo v nadaljevanju.

B. Kritična pripomba varuha človekovih pravic

Varuh človekovih pravic zaključi preiskavo te pritožbe z naslednjo kritično pripombo:

Komisija bi morala zagotoviti, da bodo vsi evropski državljani lahko razumeli njena javna posvetovanja, ki bi morala biti načeloma objavljena v vseh uradnih jezikih. Če tega ne stori, je to primer nepravilnosti.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi. Varuh človekovih pravic bo kopijo sklepa poslal tudi predsedniku Evropskega parlamenta, da bi ga Parlament lahko upošteval pri obravnavi odgovora Komisije na resolucijo z dne 14. junija 2012. Prav tako bo Parlament obvestil o nadaljnjih ukrepih Komisije v zvezi s kritično oceno.

P. Nikiforos Diamandouros

V Strasbourg, 4. oktobra 2012

[1] Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o obdavčitvi finančnega sektorja (COM/2010/549), na voljo na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/com_2010_0549_en.pdf

[Povezava]

[2]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2011_02_financial_sector_taxation_en.htm

[Povezava]

[3]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/financial_sector/consultation_en.htm

[Povezava]

Vsak državljan ima pravico sodelovati v demokratičnem življenju Unije. Odločitve se sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani. “

[5] „Evropska komisija opravi obsežna posvetovanja z zadevnimi stranmi, da zagotovi, da so ukrepi Unije skladni in pregledni. “

[6] Izjava Evropske komisije o upravljanju z dne 30. maja 2007, na voljo na:

http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/doc/governance_statement_en.pdf [Povezava]

[7] Zelena knjiga o prihodnosti DDV – Za enostavnejši, zanesljivejši in učinkovitejši sistem DDV, ki je na voljo na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.html

[Povezava]

[8] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_broadband_guidelines/index_en.html

[Povezava]

[9] http://ec.europa.eu/news/business/110427_en.html [Povezava]

[10] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_merger_best_practices/index_en.html

[Povezava]

[11] Posvetovanje o možnostih za zmanjšanje uporabe plastičnih nosilnih vrečk in možnostih za izboljšanje zahtev glede biološke razgradljivosti iz Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži ter prepoznavnost biološko razgradljivih embalažnih proizvodov za potrošnike. Na voljo na: http://ec.europa.eu/environment/consultations/plasticbags_en.html [Povezava]

[12] Javno posvetovanje: Mala podjetja, veliki svet – novo partnerstvo za pomoč MSP pri izkoriščanju globalnih priložnosti. Na voljo na:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/international/listening-stakeholders/public-consultation-sme-support/index_en.html
[Povezava]

[13] http://ec.europa.eu/fisheries/partners/consultations/fishing_opportunities/index_en.html
[Povezava]

[14] Posvetovanje o spremembi obveznosti poročanja o državni pomoči, na voljo na:
http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_reporting_obligations/index_en.html
[Povezava]

[15] Posvetovanje o pobudah EU za izvrševanje pravil EU o prostem gibanju delavcev, na voljo na:
<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=699&consultId=8&visib=0&furtherConsult=yes&langId=en>
[Povezava]

[16] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_state_aid_films/index_en.html
[Povezava]

[17] Posvetovanje: Posodobitev direktive o poklicnih kvalifikacijah, na voljo na:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_directive
[Povezava]

[18] Jeziki, ki jih uporablja Komisija, so bili naslednji: (I) objava v angleščini, posvetovalni dokument v vseh jezikih EU; (II) obvestilo in posvetovalni dokument v vseh jezikih EU; (III) obvestilo in posvetovalni dokument v angleščini; (IV) obvestilo in posvetovalni dokument v angleščini; (v) obvestilo in posvetovalni dokument v angleščini; (vi) objava v angleščini, posvetovalni dokument v vseh jezikih EU; (VII) objava v angleščini, posvetovalni dokument v vseh jezikih EU; (VIII) objava v angleščini, francoščini in nemščini, posvetovalni dokument v angleščini; (IX) objava v angleščini, posvetovalni dokument v vseh jezikih EU; (x) objava v angleščini, francoščini in nemščini, posvetovalni dokument v vseh jezikih EU.

[19] Sporočilo Komisije: Na poti k okrepljeni kulturi posvetovanja in dialoga- Splošna načela in minimalni standardi za posvetovanje z zainteresiranimi strankami s strani Komisije (COM(2002)704), 11. december 2002.

[20] http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2011/index_en.html [Povezava]

[21] Glej sklep Evropskega varuha človekovih pravic o pritožbi 871/2006/(BB)MHZ, odstavek 2.9.

[22] http://circa.europa.eu/Public/irc/taxud/consultation_taxation/library [Povezava]

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2001 v zadevi *Kik proti UUNT* (T-120/99, Recueil, str. II-2235, točka 64). Sodišče je to sodbo v pritožbenem postopku potrdilo: Zadeva C-361/01, *Kik proti UUNT*, Recueil 2003, str. I-8283, točka 83.

[24] Splošno sodišče je to stališče ponovilo v svojih zadnjih sodbah z dne 3. februarja 2011 v zadevi *Italija proti Komisiji* (T-205/07), še neobjavljena v ZOdl., točka 50, in v združenih zadevah T-156/07 in T-232/07, *Španija proti Komisiji*, sodba z dne 13. septembra 2010, še neobjavljena v ZOdl., točka 53(v izvirnem francoskem jeziku): „ *ainsi qu'il a déjà été jugé juté par la Cour, les nombreuses références dans le traité CE à l'emploi des langues ne peuvent être considérées comme étant la manifestation d'un principe général de droit communautaire assurant à chaque citoyen le droit à ce que tout ce qui serait obçutljive d'affecter ses intérêts soit rédigé dans sa langue en toutes circonstances.* “

[25] Sklepni predlogi generalnega pravobranilca Poiaresa Madura v zadevi C-160/03, točka 38.

[26] „*Vladar je mogoče, varuh človekovih pravic pri zadevni instituciji ali organu poišče rešitev za odpravo nepravilnosti in ugoditev pritožbi.* “

[27] V zvezi s tem glej predstavitev varuha človekovih pravic na Poročilu o politiki zajtrka Evropskega političnega centra, ki je potekal 23. maja 2011 v Bruslju. Na voljo na: <http://www.ombudsman.europa.eu> [Povezava]

[28] http://europa.eu/abouteuropa/faq/index_en.html [Povezava]

[29] Glej sklepe varuha človekovih pravic v zadevah 939/99/ME, 1146/2001/IP in njegovo posebno poročilo Evropskemu parlamentu po osnutku priporočila Svetu Evropske unije v zadevi 1487/2005/GG, vse na voljo na www.ombudsman.europa.eu.

[30] Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, UL 17, 6.10.1958, str. 385.

[31] Sporočilo Komisiji: Prevajanje v Komisijo – Odziv na izzive iz leta 2007 in pozneje (SEC(2006)1489).

[32] „*Unija pri vseh svojih dejavnostih spoštuje načelo enakosti svojih državljanov, ki so deležni enake pozornosti s strani njenih institucij, organov, uradov in agencij [...]*“

[33] Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic (94/262/ESPJ, ES, Euratom), UL L 113, str. 15. Člen 3(6) določa: „ *Če varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnosti, o tem obvesti zadevno institucijo ali organ in po potrebi pripravi osnutke priporočil. O tem obveščena institucija ali organ v treh mesecih pošlje varuhu človekovih pravic podrobno mnenje.* “

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2012 o javnih posvetovanjih in njihovi razpoložljivosti v vseh jezikih EU (2012/2676(RSP))

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0256&language=EN>
[Povezava]